ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΗ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5442

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΘΡΑΣΥΤΑΤΟΝ ΘΕΩΡΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΑΡΡΙΒΙΣΜΟΥ

Διατί ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐπεφύλαξεν εἰς τοὺς βουλευτάς της τὴν ταπείνωσιν τῆς κοινῆς δηλώσεως; Τί τὰς θέλει τὰς ὑπογραφάς; Καὶ κατὰ τί ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὴν ὁρκοδοσίαν αὐτὴν περὶ ἀποχῆς ἐκ τῆς ἀναθεωρητικῆς διαδικασίας; Εἰς εἰδικὸν θέμα, ποὺ δὲν εἶναι θέμα κομμάτων, ἀλλὰ θέμα τοῦ Ἔθνους, πρὸς τί ἡ θωράκισις τοῦ προσωπικοῦ πάθους της ἔναντι ἐνδεχομένου ἀνανήψεως; Φοβεῖται καὶ ἐνόμισε πὼς τὴν ἐξασφαλίζει ἡ τοιαύτη ταπεινωτικὴ δέσμευσις; Ἢ μήπως ἐπεζήτει ἁπλῶς ἀνανέωσιν εὐκαιρίας διὰ τὴν κατανάλωσιν ἀναιδοῦς στόμφου καὶ ἀφελῶν σοφισμάτων; Ἐξ οἱασδήποτε σκέψεως καὶ ἂν ἀπορρέῃ αὐτὸς ὁ φανφαρονισμός, εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ ἐδῶ ἀδικαίωτος μένει ὁ σκοπός της. Βέβαιον εἶναι, ὅτι εἰς βάρος της ἀποβαίνει ὅλη αὐτὴ ἡ προσπάθεια τῆς παραποιήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποδυθῆ γύρω ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν. Βέβαιον, ἀκόμη, εἶναι, ὅτι καὶ μὲ αὐτὴν τὴν πρόσθετον ἠθικὴν λιποταξίαν, ὁ ἰδικός της φάκελλος καθίσταται βαρύτερος. Θὰ λογοδοτήσῃ εἰς τὸν Λαόν. Διότι ἀπέναντι αὐτοῦ εἶναι, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, ὑπόδικος.

Εἶναι ὑπόδικος διὰ σωρείαν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν Ἐν πρώτοις, ἠσέβησε βαρύτατα ἔναντι τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς. Ἀπεπειράθη — καὶ συνεχίζει μὲ ἀμείωτον ὑστερίαν — νὰ τὴν διαστρέψῃ. Ὄχι διότι πιστεύει εἰς ὅσα ἀνόητα καὶ παράλογα ὑποστηρίζει. Ἀλλὰ διότι ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ δὲν ὑπῆρξεν ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τὸ ἀκέραιον. Ἀμφισβητεῖ τὴν γνησιότητά της, ὄχι διότι πιστεύει, πράγματι, εἰς τὴν «ἐπιχειρηματολογίαν» της. Ἀλλὰ ἐπειδή, εἰς τὴν πνευματικὴν θόλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐμπάθεια τὴν ἔχει περιαγάγει, ἠρνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ρόλον τῆς σοβαρᾶς, συγκεκροτημένης καὶ συνετοῦς ἀντιπολιτεύσεως. Βάλλει, οὕτω, κατὰ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ τολμᾷ τὸν σαρκασμὸν αὐτῆς νὰ ἐπικαλῆται καὶ εἰς αὐτῆς τὸν ἀργὸν θάνατον νὰ στέργῃ. Διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Τὴν Δημοκρατίαν ἐπιβουλεύεται, ὅταν ἀρνῆται τὴν βάσιν της, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν πειθάρχησιν εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν.

Ὑπόδικος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Διότι στρέφεται κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἐρεισμάτων του. Ἀλληλοδιαδόχως καὶ ὕστερα ὁμαδικῶς ἐπιδιώκουν τὸν κλονισμὸν τῶν θεσμῶν, ἄλλοτε ἀπροσχηματίστως καὶ ἄλλοτε συγκεκαλυμμένως. Τὸ Στέμμα, ἡ Βουλή, αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις, ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Παιδεία ἀποτελοῦν παγίους στόχους των. Καὶ χρησιμοποιοῦν δόλον καὶ ἀναισχυντίαν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσίν των.

Ὑπόδικοι ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ εἶναι οἱ ἡγέται τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Διότι προσπαθοῦν νὰ τοῦ στερήσουν τὴν γαλήνην. Μανιωδῶς ἐπιζητοῦν νὰ τὴν ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸ βάθρον τῆς σταθερότητος καὶ ἀνυπεράσπιστον νὰ τὴν παραδώσουν εἰς τὴν κομματικὴν κραιπάλην. Ἐχρειάσθη ὀδυνηρὰ πεῖρα δεκαετηρίδων, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὴ ἡ γαλήνη. Καὶ χρειάζεται, ὅπως εἶναι αὐτονόητον, συνεχὴς καὶ ἐντατικὴ ἐπαγρύπνησις, διὰ νὰ μένῃ στερεωμένη. Θέλουν τώρα νὰ ἁπλώσουν εἰς τὴν χώραν τὸν σάλον ἀντὶ τῆς γαλήνης. Καὶ ὁμολογοῦν τὴν ἐπιδίωξίν των αὐτήν. Κυνικώτατα διακηρύσσουν, ὅτι διὰ τῆς ἀνωμαλίας θὰ ἐπιτύχουν τὴν ὁμαλότητα! Ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ποτὲ διετυπώθη θρασύτερον θεώρημα πολιτικοῦ ἀρριβισμοῦ.

Ὑπόδικος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Διότι συστηματικῶς πλήττει τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα. Τὴν φθονεῖ. Πολὺ ὅμως πιθανὸν καὶ νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται τὴν σημασίαν της. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὡς Κυβέρνησις, τὸ Κέντρον οὐδέποτε τὴν ἐπέτυχε. Ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου, οἱ κομματικοὶ ταριχευταί του ἔχουν, ἄρά γε, τὸ δικαίωμα νὰ ὠθοῦν τὴν ὑπόθεσιν τῆς λαϊκῆς διαβιώσεως εἰς τὴν ἀπόγνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι ἄλλοτε τὴν εἶχαν καθηλώσει; Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διασύρουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν μὲ σκανδαλοθηρικὰ ἐπινοήματα; Ποῖος, τάχα, τοὺς διώρισεν ἐνταφιαστὰς τοῦ λαϊκοῦ συμφέροντος;

Ὑπόδικος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Διότι, ἀντικαταστήσασα τὴν πολιτικὴν εὐθύνην μὲ δημοκοπικὴν ἀσυδοσίαν καὶ χρησιμοποιοῦσα τὴν ἐπιθετικὴν προκλητικότητα ὡς μέσον ἀναταραχῆς, μετεβλήθη εἰς πρακτορεῖον ἐσωτερικῆς ἀποσυνθέσεως. Κομπάζουν ὅτι συνήγειραν τὴ νεότητα. Ἐνῷ πρόκειται ἁπλῶς περὶ ἀποπείρας ἐθισμοῦ εἰς ἀνυπακοὴν καὶ ἀναστάτωσιν. Ὀρκίζονται, ὅτι συμπαρίστανται εἰς τοὺς μοχθοῦντας. Ἐνῷ πρόκειται ἁπλῶς περὶ ὑποκινήσεως εἰς ἀπέλπιδα δραστηριότητα τῶν ἄκρων. Ὁμιλοῦν περὶ ἀκρωτηριασμοῦ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων. Ἐνῷ πρόκειται ἁπλῶς περὶ ὁμοιοκαταληξίας εἰς τὴν προταγάνδαν τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὴ καὶ ἐδῶ καταντᾷ ἡ προσφορά των.

Ἀλλὰ ἐρχόμεθα καὶ εἰς τὴν μᾶλλον πρόσφατον περίπτωσιν. Εἰς τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν τοῦ «κάνενδότου». Εἶναι, λοιπόν, ὑπόδικος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τὴν ἀθέτησιν εἰς τὸ συνταγματικὸν θέμα. Ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἀλλὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ γίνῃ, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ εὐόδωσις τῆς κυβερνητικῆς προσπαθείας. Καὶ στρατεύουν καὶ πάλιν τὴν ἀρρωστημένην φαντασίαν των εἰς τὸν συναγερμὸν τοῦ ψεύδους. Καὶ μεταχειρίζονται τοὺς βουλευτάς, ποὺ δὲν εἶναι ἰδικοί των, ἀλλὰ τοῦ Λαοῦ ἐντολοδόχοι, ὡς ὑποτακτικοὺς καὶ ὡς ἄνευρα ἐνεργούμενα, εἰς ἕνα ἀγῶνα ἐξοντώσεως τῆς ἀληθείας. Καὶ τοὺς προσβάλλουν μὲ τὴν ὕβριν τῆς ἀφερεγγυότητος. Καὶ προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἐμποδίσουν εἰς προσφορὰν ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Ἔθνος. Διότι ὑπηρεσία πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου βοήθειά της εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς τὸ αἴτημα τῶν καιρῶν.

Ἀπόκειται, τώρα, εἰς τοὺς ἰδίους νὰ φρουρήσουν τὴν προσωπικήν των ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐγκυρότητα τῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποίαν κρατοῦν. Καὶ ἀπόκειται, συγχρόνως, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἡ κρίσις. Μὲ ὑπογραφὰς ἢ χωρὶς ὑπογραφὰς αὐτὸς γνωρίζει νὰ ἐκδίδῃ τὴν ἐτυμηγορίαν του. Καὶ ἡ μόνη δέσμευσις τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, εἶναι ἡ δέσμευσις, ποὺ ἐπιβάλλουν ἡ τιμή, τὸ πατριωτικὸν καθῆκον καὶ ἡ ἠθικὴ τάξις. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονοῦν.

ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΟΜΙΛΗΣΕΙ ΗΔΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Ν' ΑΝΑΜΟΧΛΕΥΣΗ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΛΓΕΙΝΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΗ ΛΥΣΕΙΣ

καὶ μὲ τὴν ἀνεδαφικήν του πολιτικὴν ὠθεῖ τοὺς ὀπαδούς της πρὸς τὴν Ἀριστεράν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΘΑ ΣΥΝΕΛΘΗ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2.— Ἡ χθεσινὴ ἀπόπειρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου νὰ ἀναμοχλεύσῃ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ὠμίλησεν ἤδη ἡ Ἱστορία, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἀναφερθῇ εἰς γεγονότα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἀκόμη ἐπιζῶντες ὑπεύθυνοι ἢ συνυπεύθυνοι πολιτικοὶ ἄνδρες, προεκάλεσεν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἀληθινὴν ἐντύπωσιν.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι παρετήρουν, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶναι ἐξ ἐκείνων, ποὺ δὲν δύνανται νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὸ παρελθόν, ὅστις, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, οὐδέποτε ὑπῆρξε πιστὸς συνεργάτης τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Ὁ κ. Παπανδρέου, παρετήρουν οἱ αὐτοὶ πολιτικοὶ κύκλοι, ἐγκατέλειψε τὸν Ἀλ. Παπαναστασίου, διὰ νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπανάστασιν Πλαστήρα. Ἐν συνεχείᾳ ἐπ' ὀλίγον διάστημα συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ὑπουργὸς Παιδείας ἐπὶ Κυβερνήσεώς του, ἀλλὰ ὅταν, μετὰ τὸ κίνημα τοῦ 1935, ἀπώλεσε τὴν ἐλπίδα νέας ὑπουργοποιήσεώς του, ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ τὸν ἀποδοκιμάσῃ, νὰ ἱδρύσῃ ἴδιον κόμμα καὶ ἐκτοτε νὰ πολιτεύεται ὡς ἀρχηγὸς ἰδίου κόμματος, ἄλλοτε μὲν συνεργαζόμενος μὲ τὸ Κέντρον, ἄλλοτε μὲ τὴν Ἄκραν Ἀριστερὰν καὶ ἄλλοτε μὲ τὴν Ἄκραν Δεξιάν, ὡς συνέβη μὲ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952, ὅτε συνειργάσθη καὶ ἐξέλεγη ἁπλοῦς βουλευτὴς εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι παρετήρουν, ὅτι μὲ τὴν ὀξύτητα τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς χθεσινοὺς λόγους του ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀποδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι συνεχίζει μίαν ἀνεδαφικὴν πολιτικήν, χαραχθεῖσαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς πολιτικὰς συνθήκας, νὰ καρποφορήσῃ.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσέθετον, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου διὰ τὸν λόγον του προσπαθεῖ νὰ ἐκβιάσῃ λύσεις. Οἱ καιροὶ ὅμως παρῆλθον. Τὸ παρελθὸν ἐτάφη ὁριστικῶς ὑπὸ τὸ μῖσος καὶ τὸν ἐθνοκτόνον διχασμόν. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, ὡς καλῶς ὑπέμνησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Πρωτοπαπαδάκης, ποὺ προεκλήθησαν ἐκ μόνου τοῦ λόγου νὰ ἐκλείψουν οἱ πιλιτικοὶ ἀντίπαλοι μιᾶς παρατάξεως, ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τὸν διαρρεύσαντα χρόνον καὶ αἱ πληγαὶ τοῦ παρελθόντος ἐπουλώθησαν.

Ὁ κ. Παπανδρέου, συνεχίζων ὅμως τὴν ἀπέραντον παρελθοντολογίαν του, καὶ τὴν μονοπώλησιν ἡρωϊκῶν πράξεων, δὲν πράττει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ ἀπομονώνῃ σταθερῶς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ νὰ κατευθύνῃ τοὺς ὀπαδούς της πρὸς τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν.

Τὸ σύνθημα τῆς ἀνυψώσεως τῆς σημαίας τοῦ «114» ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἤδη ἔχει ἀποτελέσει σύνθημα τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, μὲ τὴν ὁποίαν, ὡς φαίνεται, ὁ κ. Παπανδρέου συνεργάζεται στενῶς, ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἐπιτυχίας τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος του.

ΑΘΗΝΑΙ, 2.— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν προσεχῆ Πέμπτην συνέρχεται εἰς πρώτην συνεδρίασιν ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀναθεωρητέων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἀνακοινωθῇ χθές, καθυστέρησεν ἐπ' ὀλίγον καὶ τελικῶς θὰ ἀνακοινωθῇ τὴν Δευτέραν.

Ἡ μικρὰ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι μόλις χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης ἐγνωστοποίησε τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι εἶναι, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἐνεργῶν, ὡς ἔχων ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ δικαίωμα, θὰ περιλάβῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ βουλευτὰς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ, εἰς τὰς διατυπωθείσας δὲ ἀντιρρήσεις τῶν δύο κομμάτων, ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. προέδρου εἶναι ἀνεδαφική, ὁ κ. Ροδόπουλος θὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὥρισεν ὡς μέλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοὺς κ. κ. Λυκουρέζον καὶ Ἀλαβάνον, μὲ δικαίωμα ἀλλαγῆς ἀργότερον μὲ ἄλλους βουλευτάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων φέρεται καὶ ὁ κ. Βασιλάτος.

Ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ φέρονται ὡς βέβαιοι οἱ κ. κ. Μακρόπουλος, Καλλίας, Πλατὴς καὶ Βαρβιτσιώτης.

Ἐγνώσθη, τέλος, ὅτι ὁ κ. Ροδόπουλος ἐπέλεξεν ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. κ. Κωστόπουλον, Μαῦρον καὶ Μητσοτάκην. Αἱ προθέσεις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς εἶναι, ὅπως τὸ θέμα τῆς ἀνεδαφικότητος ἢ μὴ τῶν ἐν λόγῳ βουλευτῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ΑΦΟΡΜΗ Η ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Η ΡΩΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΔΥΝΗΘΗ νὰ ρυθμίση μὲ τὴν Κίναν τὰς διαφορὰς ποὺ τὰς διαιροῦν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 2.— Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τῆς Οὐάσιγκτων, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Σινο - Σοβιετικῆς διενέξεως, παρατηροῦν ὅτι ἡ δριμύτις καὶ ἡ βιαιότης μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, καθιστοῦν ἀπολύτως σαφὲς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο κομμουνιστικοὶ γίγαντες δὲν θὰ κατορθώσουν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον νὰ ρυθμίσουν τὰς διαφοράς των.

Οἱ ἴδιοι κύκλοι δὲν βλέπουν τὴν πραγματοποίησιν προσεγγίσεως μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Λαϊκῆς Κίνας τουλάχιστον μέχρι τοῦ 1964. Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἶχε διαφανῆ ἡ πιθανότης συνάψεως ἐκεχειρίας εἰς τὴν πολεμικὴν μεταξὺ τῶν δύο μεγαλειτέρων κομμουνιστικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου, ὅταν ὁ Ρῶσος πρωθυπουργὸς κ. Κροῦστσεφ εἶχε ζητήσει νὰ παύσῃ ἡ δημοσία πολεμικὴ μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Τὸ καθεστὼς ὅμως τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ διέλυσε τὰς προσδοκίας αὐτὰς μὲ μίαν νέαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἡ ὁποία εἶναι τουλάχιστον ἴση εἰς βιαιότητα καὶ δριμύτητα, ἂν ὄχι μεγαλειτέρα, τῆς μέχρι τοῦδε ἀσκηθείσης ὑπὸ τῶν Κινέζων κριτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

ΠΕΚΙΝΟΝ, 2.— Τὸ κινεζικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα κατηγόρησε σήμερον τοὺς ἀντιπάλους του εἰς τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα ὅτι «λέγουν ἀνοησίας σχετικῶς μὲ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην». Αἱ ἐπικρίσεις περιέχονται εἰς τὴν δευτέραν συνέχειαν τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὴν «Λαϊκὴν Ἡμερησίαν» περιλήψεως τοῦ ἄρθρου — Μαμμοῦθ τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Ἐρυθρᾶς Σημαίας», θεωρητικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Κινεζικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν χθεσινὴν περίληψιν, οἱ Κινέζοι προεκάλεσαν τοὺς ἀντιπάλους κομμουνιστὰς, νὰ δώσουν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς κινεζικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῆς ἰδεολογικῆς διενέξεως. Εἰς τὴν σημερινὴν περίληψιν ἀναφέρονται, μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ὡρισμένοι αὐτοκαλούμενοι Λενινισταὶ λέγουν ἀνοησίας σχετικῶς μὲ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην. Ἐν τούτοις, κατηγοροῦν κατὰ τρόπον κραυγαλέον τοὺς ἄλλους ὡς προδίδοντας τὸν Λένιν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι μόνον ἐκεῖνοι ἀποτελοῦν τὴν μετενσάρκωσιν τοῦ Λένιν». Ἐν συνεχείᾳ παρατίθεται λεπτομερὴς ἀνακοίνωσις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κινεζικοῦ Κ. Κ. εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην.

ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Συναντᾶται μὲ τὸν κ. Ντὲ Γκὼλ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΕΠΕΦΥΛΑΞΕ ΤΟ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΧΑΓΗ, 2.— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ ἀνεχώρησαν σήμερον ἐντεῦθεν σιδηροδρομικῶς εἰς Λουξεμβοῦργον, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διημέρου ἐπισήμου ἐπισκέψεώς των εἰς Ὁλλανδίαν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Ἕλληνες ἐπίσημοι κατὰ τὴν ἐνταῦθα καραμονήν των ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Τζουλιάνας. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν προέπεμψεν τὸν πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀκολουθίαν του ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ὁλλανδίας κ. Λούνς καὶ ἡ σύζυγός του.

Ἐνωρίτερον τὴν πρωΐαν, οἱ Ἕλληνες ἐπίσημοι ἀπεχαιρέτησαν τὸν Ὁλλανδὸν πρωθυπουργὸν καθηγητὴν κ. Ντεκουάϊ. Προτοῦ ἐπιβιβασθοῦν τῆς ἀμαξοστοιχίας, οἱ κ. κ. Καραμανλῆς καὶ Ἀβέρωφ ἀπεχαιρέτησαν ἐπίσης ὡρισμένους Ὁλλανδοὺς ἐπισήμους εἰς τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς τοῦ σταθμοῦ, τὴν προοριζομένην διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ μεταξὺ αὐτὸν τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τοῦ Λουξεμβούργου.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπεθεώρησε τιμητικὸν ἀπόσπασμα 50 ἀνδρῶν τοῦ συντάγματος τῆς Ὁλλανδικῆς φρουρᾶς καὶ ἀκολούθως ἡ βασιλικὴ στρατιωτικὴ μπάντα ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον τῆς Ἑλλάδος.

Ἀργότερον ἐλήφθη τηλεγράφημα ὅτι ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔφθασαν εἰς Λουξεμβοῦργον, γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοί.

Οἱ δύο Ἕλληνες πολιτικοὶ ἡγέται θὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Λουξεμβούργου εἰς Παρισίους αὔριον (σήμερον) τὴν ἑσπέραν. Τὴν Δευτέραν οἱ Ἕλληνες ἐπίσημοι ἀναμένεται νὰ ἔχουν πληροφοριακὴν συνάντησιν μὲ τὸν πρόεδρον Ντὲ Γκὼλ, ἡ ὁποία θὰ ἐπιστρέψουν δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐθημερόν.

ΑΝΑΧΩΡΩΝ ΔΙΑ Ν' ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁ κ. Μπότσης ἀποχαιρετᾶ τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δημάρχους καὶ κοινοτάρχας

Ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἡ δραστηριότης

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Τὴν μεσημβρίαν σήμερον ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀργ. Μπότσης, ὅστις, ὡς γνωστόν, μετετέθη εἰς τὴν νομαρχίαν Ἀττικῆς.

Ὁ κ. Μπότσης ἐπεσκέφθη χθὲς καὶ ἀπεχαιρέτησε τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως.

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει του, ὁ κ. Μπότσης ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας:

«Ἀποχωρῶν ἐκ τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, πρὸς ἀνάληψιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ἡ ὁποία κατόπιν μεταθέσεως μοῦ ἀνετέθη, θεωρῶ ἐπιβεβλημένον ὅπως ἐπικοινωνήσω μεθ' ὑμῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἀποχαιρετισμόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, διότι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑφ' ἡμῶν Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας (ὀκταετία περίπου) ὑπῆρξατε τῷ ὄντι πολύτιμοι συνεργάται ἡμῶν, ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ καθῆκον, ὅπερ ὑπαγορεύει τὴν πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ τὴν ἐπίδειξιν τῆς ἐπιβαλλομένης δραστηριότητος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν πολιτῶν.

»Ὅλοι, ἐν πλήρει ἑνότητι, ἀγάπῃ καὶ πειθαρχίᾳ, εἰργάσθητε καὶ συνεβάλατε ὅσον ἔπρεπε πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως, ἀποβλέποντος εἰς τὴν δημιουργίαν καλυτέρων συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ ἀνύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐν γένει ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

»Σᾶς παρακαλῶ, ἂν καὶ εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου, ὅπως τὴν ἰδίαν ἐργατικότητα ἐπιδείξητε καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ καθίσταται δυνατὸν νὰ ἐκτελῶνται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἔργα καὶ νὰ θεραπεύωνται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεραι ἀνάγκαι τῶν πολιτῶν.

»Σημειώνω ἰδιαιτέρως, ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ ἀποτελῇ πάντοτε τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ὅλων μας, διότι μόνον οὕτω θὰ ἀνέλθωμεν ὡς Κράτος καὶ ὡς Λαός, ἡ συμπαράστασις καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ ὁποίου δέον πάντοτε νὰ ἐπιδιώκηται καὶ ἐπιτυγχάνηται, ἰδίᾳ δὲ πρὸ